

Sygn. akt II KO 66/19

POSTANOWIENIE

Dnia 1 sierpnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie z wniosku obrońcy **J. J. T.**
skazanego z art. 288 § 1 k.k. i in. - o wznowienie postępowania prawomocnie
zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w W.
z dnia 27 listopada 2014 r., sygn. akt X Ka (...) zmieniającego wyrok Sądu
Rejonowego w W.
z dnia 16 kwietnia 2014 r., sygn. akt X K (...)
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 1 sierpnia 2019 r.
z urzędu - w przedmiocie właściwości
na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 544 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**stwierdzić swą niewłaściwość do rozpoznania sprawy i
przekazać ją Sądowi Apelacyjnemu w (...) jako właściwemu do
jej rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 kwietnia 2014 r. , sygn. akt X K (...) Sąd Rejonowy w W. skazał J. J. T. za sześć przestępstw z art. 288 § 1 k.k. oraz przestępstwo z art. 163 § 1 pkt 1 k.k. na łączną karę 5 lat pozbawienia wolności. Wyrok ten zaskarżyli obrońcy oskarżonego, ale Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 27 listopada 2014 r., sygn. akt X Ka (...) – utrzymał go w mocy. Wyrok Sądu Okręgowego zaskarżył kasacją obrońca skazanego. Postanowieniem z dnia 6 października 2015 r., sygn. akt II KK 134/15 Sąd Najwyższy oddalił tą kasację jako oczywiście bezzasadną.

W dniu 19 lipca 2019 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek obrońcy skazanego J. J. T. o wznowienie postępowania w powyżej przywołanej sprawie.

Przy czym w treści tego wniosku wskazano, iż postępowanie to zakończono postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 6 października 2015 r. i najpewniej to spowodowało skierowanie przedmiotowego wniosku do Sądu Najwyższego.

W takiej sytuacji procesowej Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania został przez obrońcę wnioskodawcy skierowany do niewłaściwego sądu.

W sytuacji w której prawomocne kończące postępowanie w sprawie orzeczenie wydał Sąd Okręgowy w W. - to Sąd Apelacyjny w (...) jest właściwy do rozpoznania przedmiotowego wniosku (art. 544 § 1 k.p.k.). W orzecznictwie Sądu Najwyższego (konsekwentnie) od lat wskazuje się, że nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie w rozumieniu art. 544 § 1 k.p.k. w zw. z art. 540 § 1 *in princ* k.p.k. postanowienie, którym Sąd Najwyższy oddala kasację. Wówczas bowiem nie dochodzi do naruszenia prawomocności orzeczenia, które zostało kasacją zaskarżone. Ten sposób rozstrzygnięcia sądu kasacyjnego nie pozbawia przecież to orzeczenie przymiotu orzeczenia kończącego postępowanie, skoro go nie podważa. W uchwale pełnego składu Izby Karnej Sądu Najwyższego z dnia 9 października 2000 r., I KZP 37/00 (OSNKW 2000, z. 9 - 10, poz. 78) zasadnie stwierdzono, iż w postępowaniu kasacyjnym „sąd orzeka w sytuacji, gdy wyrok kończący postępowanie jest już prawomocny, zaś orzeczenie jego nie ma z tego punktu widzenia jakiegokolwiek znaczenia. Oddalając kasację sąd orzeka jedynie o niezasadności wniesionej skargi kasacyjnej, nie wkracza zaś w żadnym zakresie w sferę, w której wyrok kończący postępowanie karne korzysta już z powagi rzeczy osądzonej”. Dlatego należy uznać, iż nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie karne, o jakim mowa w art. 544 § 1 i 2 k.p.k., orzeczenie Sądu Najwyższego, którym Sąd ten oddalił kasację (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 12 kwietnia 2001 r., III KO 53/99, OSNKW 2001/7 - 8/67; 27 czerwca 2001 r., III KO 115/00, OSNKW 2001/9 - 10/83; 25 października 2006 r., V KO 64/06, OSNwSK 2006/1/2029; 5 lipca 2007 r., V KO 15/07, OSNwSK 2007/1/1564; 25 listopada 2010 r., V KO 87/10, OSNwSK 2010/1/2369).

Kierując się powyższymi względami, należało zatem stwierdzić, iż Sąd Najwyższy nie jest właściwym do rozpoznania przedmiotowego wniosku o wznowienie postępowania. Sądem rzeczowo i miejscowo właściwym jest bowiem

- zgodnie z treścią art.544 § 1 k.p.k. - Sąd Apelacyjny w (...).

Stąd też temu Sądowi należało przekazać wniosek obrońcy skazanego J.J. T. o wznowienie postępowania do rozpoznania (art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 544 § 1 k.p.k.).

Z tych to względów postanowiono jak wyżej.